

Стандард 1. Структура студијског програма

Студијски програм садржи елементе утврђене законом.

Мастер академске студије се организују из граничних области медицине и оспособљавају студенте који иницијално имају различите академске профиле да ефикасно комуницирају и раде у интердисциплинарном и мултидисциплинарном окружењу.

Мастер академске студије из јавног здравља чине обавезни и изборни предмети са укупно 60 ЕСПБ. Скуп обавезних предмета је исти за све полазнике, а састоји се од 8 предмета са укупно 40 бодова ЕСПБ. После одслушаних обавезних предмета студенти се опредељују за 3 изборна предмета (укупно 15 бодова) од понуђених 30 предмета, по један из три изборна блока: 1. изазови јавног здравља, 2. методе у јавном здрављу: праћење и евалуација, и 3. јавноздравствени менаџмент и успостављање приоритета. Написани завршни рад носи 5 ЕСПБ, што заједно чини 60 ЕСПБ. Начин завршетка мастер академских студија из јавног здравља је јавна одбрана рада.

Студијски програм пружа неопходна знања и вештине за анализу и унапређење комплексног система јавног здравља, јавноздравствених функција и служби које обезбеђују чување и унапређење здравља становништва, унапређење квалитета живота повезаног са здрављем, превенцију и контролу болести, као и подршку унапређивању ефикасности и квалитета пружања здравствене заштите, на основу доказа из истраживања и добре праксе. Такође се развијају вештине јавно-здравственог менаџмента, формирања и функционисања мултидисциплинарних тимова, укључивања свих важних партнера у достизање стратешких и оперативних циљева, комуницирања и вештине имплементирања јавноздравствених програма. Методе извођења наставе укључују интерактивна презентације у којима се предавања одвијају уз постављање питања, активно учествовање студената, визуелна средства и штампане материјале. Студенти се укључују у едукативни процес и кроз дискусије у малим групама о јавно-здравственим проблемима у коме студенти активно размењују идеје, размишљања, питања и одговоре уз присуство наставника који потпомаже дискусију. Студије случаја служе за приказ реалних сценарија из области јавно-здравствене етике и праксе и фокусирају се на специфичне теме и проблеме; студенти читају овакве студије случаја и потом реферишу након индивидуалног рада или рада у малим групама. “Браинсторминг” (“вртлог идеја”) у којем студенти наводе своје идеје, размишљања, схватања и дефиниције појединих појмова, повремено се користи са циљем да се стимулише њихова креативност и активно укључивање у процес наставе. Веома често се користи и техника номиналне групе ради постизања групног консензуса у решавању задатих проблема у процесу извођења наставе. Испитивање путем есеја – семинарског рада који се предаје у писаној форми и потом усмено презентује, а односи се на локалне изазове јавног здравља важан су део наставе, а циљ је да се провере способности студента да организује и изрази властите идеје о уоченим јавно-здравственим проблемима. Завршни испити у оквиру појединих предмета којим се процењује стечено знање, укључује поред писања и одбране есеја и тестове са питањима која имају по 5 понуђених одговора од којих је само један тачан, а који су повезани са наставним садржајима.

Евиденција: <http://www.med.bg.ac.rs>